

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui:

Corciu Vasile Gheorghe, născut la 11 iunie 1992, originar din s. Tuzara, r-nul Călărași, locuitor în mun. Chișinău, str. Aerodromului 11/1.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 07.08.2013– 17.02.2014;
- instanța de apel: 11.03.2014- 07.04.2014;
- instanța de recurs: 01.08.2014- 15.10.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 februarie 2014, Corciu Vasile Gheorghe a fost achitat de faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Corciu Vasile se învinuiește de către organul de urmărire penală în faptul că, la 06.09.2012, aproximativ între orele 13.40 - 14:40, aflându-se în auditoriul nr.202 al USEFS din str. Andrei Doga, mun. Chișinău, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că-parte vătămată Florin Platon a lăsat telefonul mobil de model „Samsung Duos”, în care se afla cartela SIM cu numărul 068713134 și 079318921, fără supraveghere, a sustras telefonul mobil în cauză și l-a transmis tatălui său Gheorghe Corciu pentru a se folosi, cauzîndu-i părții vătămate o daună considerabilă în sumă de 1200 lei.

2.2. Acțiunile inculpatului Corciu Vasile Gheorghe au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 al.(2) lit.d) Cod penal - *furtul, adică sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, Ludmila Corj, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Corciu Vasile Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 al.(2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să-i fie suspendată pe un termen de 2 ani.

În susținerea apelului s-a indicat, că:

- instanța de judecată la emiterea sentinței nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate, potrivit cărora, în caz de cădea telefonul mobil, una din cartelele Sim nici de cum nu putea să cadă din telefon, deoarece era fixată cu dispozitivul de susținere a cartelei. De asemenea a relatat, că la ora 15.00 la care inculpatul invocă faptul că a găsit telefonul în cămin el nu ajunsese în cămin;

- instanța nu a ținut cont de faptul, că a doua zi de la sustragerea telefonului mobil și anume la 07.09.2012, ora 10.56 în telefonul mobil de model "Samsung Duos", cu IMEI 257860042861050 a fost introdusă cartela Sim 079804071, care din probele acumulate aparține tatălui învinuitului - Corciu Gheorghe;

- inculpatul nu a încercat să găsească proprietarul bunului, având în telefon un număr al tatălui proprietarului;

- intenția însușirii bunului este dovedită prin faptul, că Corciu Vasile a scos cartela din telefon și imediat a doua zi a transmis telefonul pentru a se folosi tatălui său, aceasta fiind o metodă de a tăinui bunul însușit, având în vedere că acesta locuiește într-o altă localitate și nu va fi depistat.

- instanța nu a ținut cont de faptul, că Corciu Vasile este student al aceleiași instituții de învățământ cu partea vătămată și avea posibilitatea reală de a se afla în orice bloc al instituției și putea să între în auditoriu în timpul ce partea vătămată a lăsat telefonul fără supraveghere.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, a fost respins apelul acuzatorului de stat și menținută fără modificări sentința.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că la examinarea cauzei în instanța de apel, părțile nu au prezentat probe noi.

Instanța de apel, în urma verificării și aprecierii probelor administrate, în conformitate cu art. 101 și art. 414 alin. (2) CPP, a ajuns la concluzia că prima instanță corect și competent a apreciat probele administrate, din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, din care motive nu s-a impus necesitatea de a se da o nouă apreciere probelor din dosar, iar afirmațiile invocate de procuror în probarea învinuirii lui Corciu Vasile nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată, acuzatorul de stat, în cererea de apel nu a prezentat probe noi ce ar confirma vinovăția acestuia în cele incriminate, iar instanța de fond în baza materialului probator administrat de acuzare și apărare corect a statuat că inculpatul Corciu Vasile nu a comis sustragerea pe ascuns a telefonului mobil de la partea

vătămată Florin Platon și-n atare situație urmează a fi achitat, respectînd prevederile art.390 alin (1) pct. (1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La această concluzie instanța de apel a reieșit din:

- *declarațiile inculpatului Corciu Vasile Gheorghe;*
- *declarațiile părții vătămate Florin Platon;*
- *declarațiile martorul Corciu Gheorghe;*
- *Plîngerea lui Platon Florin (f.d. 7);*
- *Explicația lui Platon Florin (f.d.8);*
- *Proces-verbal de audiere a părții vătămate Platon Florin din 26.10.2012 (f.d. 11);*
- *Decifrările telefonice (f.d. 19-23);*
- *Proces –verbal de audiere a martorului Corciu Gheorghe din 31.10.2012 (f.d.24);*
- *Proces –verbal de audiere a bănuitului Vasile Corciu din 30.10.2012 (f.d. 32);*
- *proces-verbal de ridicare a telefonului mobil de la Vasile Corciu din 30.10.2012 (f.d.34);*
- *proces-verbal de examinare a obiectului și anume a telefonului mobil de model „Samsung Duos” din 30.10.2012 și planșă fotografică (f.d.35, 36);*
- *ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 27.11.2012 (f.d. 37);*
- *Cerea părții vătămate Platon Florin privind încetarea cauzei penale din 27.11.2012 (f.d. 38);*
- *Proces –verbal de audiere a învinuitului Vasile Corciu din 29.11.2012 (f.d. 45-46);*
- *Adeverință eliberată de Decanul facultății de Pedagogie, S.Busuioc nr. 111 din 30.11.2012 (f.d.49);*
- *Proces-verbal de audiere a părții vătămate Platon Florin din 01.12.2012 (f.d.50-51).*

Instanța de fond a conchis că, instanța de fond corect și-a argumentat soluția vis - a - vis de probele enumerate mai sus și a mai reținut că, prin sustragerea bunurilor se înțelege luarea pe nedrept a bunurilor din posesia sau deținerea altei persoane, în scop de profit, cauzîndu-i acesteia un prejudiciu material.

Latura obiectivă a furtului se realizează prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și include: 1) Elementul material exprimat prin acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmarea imediată sub formă de prejudiciu material efectiv; 3) legătura causală dintre acțiunea de luare a bunului realizată de făptuitor și rezultatul produs; 4) modul de sustragere pe ascuns.

Sub aspect subiectiv, instanța a menționat că furtul este o infracțiune care se săvîrșește cu intenție directă cu scop cupidant, adică făptuitorul conștientizează nu numai gradul de pericol social al acțiunilor sale, dar și faptul că bunul este străin.

Raportînd cele enunțate la caz, instanța de apel a menționat că, acuzarea nu a administrat probe pertinente și concludente ce ar confirma învinuirea adusă inculpatului or, nu a fost concretizată metoda sustragerii telefonului, care au fost mijloacele utilizate, modalitatea realizării scopului său criminal.

Acuzarea, atît în faza judecării cauzei penale în instanța de fond, cît și în argumentarea apelului a pus la baza învinuirii inculpatului Vasile Corciu declarațiile părții vătămate Platon Florin, care sunt contradictorii în dependență de etapa audierii acestuia, prin urmare instanța de apel a concluzionat că Platon Florin nu cunoștea cînd, unde, la ce oră a i-a fost sustras telefonul mobil și ca urmare declarațiile părții vătămate nu au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Totodată, instanța a menționat că, în materialele cauzei a fost anexată Adeverință eliberată de Decanul facultății de Pedagogie, S.Busuioc nr. 111 din 30.11.2012 (f.d.49) prin care s-a confirmat faptul că la data de 06 septembrie 2012 Vasile Corciu și Platon Florin se aflau în diferite blocuri de studii, în diferite auditorii, fapt indicat de către inculpat pe tot parcursul cercetării judecătorești.

În acest sens, colegiul a conchis că, acuzarea nu a demonstrat cum și în ce mod inculpatul și-a realizat acțiunile sale criminale, or faptul că la Vasile Corciu a fost găsit telefonul părții vătămate, fără administrarea altor probe pertinente și concludente ce ar demonstra că inculpatul avut intenția de a sustrage telefonul mobil și a realizat aceste acțiuni criminale, nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînlăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Referitor la argumentul acuzării precum că intenția însușirii bunului este dovedită prin faptul, că Corciu Vasile a scos cartela din telefon și imediat a doua zi a transmis telefonul pentru a se folosi tatălui său, aceasta fiind o metodă de a tăinui bunul însușit, avînd în vedere că acesta locuiește într-o altă localitate și nu va fi depistat, instanța de apel a menționat că, procurorul nu a prezentat probe directe ce ar dovedi că însuși inculpatul a săvîrșit furtul.

De asemenea, Colegiul penal a reținut că după acumularea inițială a probelor pe prezenta cauză penală, la 28.11.2012, de către ofițerul SUP CPS Rîșcani mun. Chișinău, Valentin Soltan s-a întocmit raport privind propunerea de încetare a cauzei penale (f. d. 39), la 30.11.2012 (f.d.52), procurorul a restituit cauza penală pentru continuarea acțiunilor de urmărire penală și a dat anumite indicații (f.d.53), însă, ulterior, nefiind dobîndită nici o probă suplimentară împotriva inculpatului (f.d.53 - 76), perfectînd rechizitoriul, dosarul în privința inculpatului a fost transmis în judecată.

Astfel, instanța de apel a conchis că, de către acuzare careva probe noi nu au fost prezentate în susținerea învinuirii, prin urmare careva temei legal pentru admiterea apelului declarat de procuror nu a existat.

5. Împotriva hotărîrii menționate, procurorul a declarat recurs ordinar invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului se invocă, că instanța de apel examinînd apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului, menținînd sentința de achitare a instanței de fond, nu a dat o apreciere obiectivă a declarațiilor inculpatului date în cadrul urmăririi penale, cît și celei judecătorești, care se contrazic esențial.

În așa mod, instanța de apel nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a menținut sentința instanței de fond de achitare a inculpatului Corciu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele menținerii sentinței de achitare, parte descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă, astfel instanța a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței, și deci asemenea erori generează casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în raport cu motivele invocate în acest recurs.

6. Referință a asupra recursului ordinar a depus inculpatul Corciu Vasile, prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recursul este o cale de atac ordinară ce poate fi declarată doar pentru a repara erorile de drept, fiind determinate limitativ. Aceasta înseamnă că alte temeiuri decît cele prevăzute expres în art. 427 Cod de procedură penală, nu pot exista.

Erorile de drept pot fi: erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Din conținutul recursului declarat rezultă că acuzatorul de stat invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context, Instanța de recurs precizează că, procurorul invocînd pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu indică care anume eroare de la acest punct a fost comisă de instanța de apel.

Acuzarea consideră că instanța de apel nu și-a argumentat corespunzător soluția sa privitor la achitarea inculpatului, iar săvîrșirea infracțiunii imputate inculpatului, se deduce din probele administrate la materialele cauzei.

Din textul recursului, se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, considerînd-o necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciîndu-le just, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, și în mod întemeiat a menținut sentința de achitare în privința inculpatului Corciu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.d) Cod penal, pe motiv că nu sa constatat existența faptei infracțiunii.

Rejudecînd cauza, instanța de apel a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au niciun suport legal, deoarece potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

De asemenea, recurentul a făcut trimitere la declarațiile inculpatului, ale părții vătămate Platon Florin și la alte probe din dosar.

În virtutea celor menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel, în decizia sa, expres s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, le-a verificat, făcînd o analiză amplă și minuțioasă, a indicat din care motive nu a admis probele la care se referă recurentul, a apreciat probele la justa valoare, legal și întemeiat a menținut sentința de achitare în privința lui Corciu Vasile.

Pe această linie de idei, Colegiul penal menționează că instanța de apel, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra achitării inculpatului de învinuirea comiterii infracțiunii imputate, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii acesteia, care, în ansamblu, resping temeinicia învinuirii aduse de organul de urmărire penală.

Motivele aduse de recurent precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de procuror este unul declarativ.

Mai mult ca atât, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii judiciare.

În acest context, Colegiul penal conchide că temeiul pentru recursul ordinar declarat de procuror, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Chișinău, Grigore Botnaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui Corciu Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 12 noiembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu